

به پښووسې: د. موحمەد نبیراھیم حمەد

من مسولمانم، واته ئاینی من نیسلامه، ونیسلام ناین و وشعیکی گوره وپروزه، وپیغمبران -علیهم السلام- تیکرا یک لعدوای یک وهریان گرتوه و لسهری ژیاونوهم وشعیه چندی و اتای بهرز و بلندی لهخوگر توه؛ مهبست لئی: تسلیم بوون، و ملکهچی وگوږایلیه بؤ پهروردگار، بهمهستی: سهلامتی، وناشنی، وناسوودی، وناشایش، وهنمی وبی ترسی دیت بؤ تاک وکوملگا.

هر بؤیه وشعکائی (السلام و الإسلام) زورترین جار هاتوون له شریعتی نیسلامدا؛ کهواته (نطسهلام: السلام) ناوئیکه له ناوکهائی خوای پهروردگار و سلوکردنی مسولمانان لهنیو خویاندا بریتیه له سهلام کردن، وه سلوکردنی نهلی بههشت سهلاموئو کهسه بهراستی وهق مسولمانه که مسولمانان پاریزرون له زویان ودهستی؛ نیسلام ئاینی پر خیر ودهستکته بؤ هممو خهلیک بهیونی نیسلام بی پیوستن له هممو شتیکی، ریگا وریبازی بهخته مریانه لعدوای و دواروژ یاندا؛ بؤیه کؤتا ئاینه وگشتگیر و فراوان و پروون وکراویه لهگهل هممو تاکیک و جیاکاری ناکات لهنیوان هیچ رمچهلک ورنهگیک، بهلکو بهمهکسانی و دادپهروهری دهروانیته هممو خهلیک، هیچ کهسک تابیهت وباشتر نییه له نیسلامدا مهگر بهی پیوستنی نهیبت به رینمایي و فرمانهکائی.

بؤیه هممو نهسه تندرست ورنهکهکهکان ؛ قبولی دهکن، چونکه بهی پیوستنی -سروشتی- مروقه که پهروردگار مروقی لسهس دروستکردوه، هممو مروقیک له فیترتیدا -له سروشیتدا- دروستکراوه لسهس خوشیوستنی خیر و دادپهروهری ونازادی، و پهروردگاری خوشدوویت، ودان بهودا دهنیت تاکه پهرستراو شایستهی پهرستن بیت بهتغها (الله) یه ؛ جگه له ئو زاته مزنه هیچ یهکیک یان شتیکی تر شایستهی پهرستن نییه، و هیچ مروقیک لسهس نم فیترته لانادات مهگر بههوی شتیکی یان یهکیک نهیبت که لسهس نم ریگا راسته لایدادات، نم، ئاینه پهروردگاری خولقینراو مکان رازی بووه بیینه ناینان، که دروستکریان، و پهرستراویانه.

وئاینی نیسلام فیرم دهکات که من لم دونیایدا دهژیم پاشان دمچ بؤ شوینیکی تر، نهویش شوینی مانهوه وچار نووسی هممیشیه بؤ هممو خهلیک یان بهرمو بههشت یان بهرمو دؤزهخ.

وئاینی نیسلام فرمانم پندمکات به کوملک شتی فرمانینکراو ونههم لیدهکات له کوملک شتی نههیلکراو؛ نهگر ئو فرمانانم جیهیجیرد، ودور کهوتمه لئو نهه لیکر اوانه ناسوده دهیم له دنیا و دواروژ دا، نهگر کهمتهم بم له فرمانینکراو مکان یان نهه لیکر او مکان ئو توشی نارمحتی و سهختی دهیم له دنیا و دواروژ دا هیندهی کهمتهم می و سهر پیچیهکانم.

گهرهترین شتیکی نیسلام فرمانی پیم کردوه بریتیه له توحید -تغها بهندایتی کردنی - الله؛ من شاهیدی ددهم، و باوهرم وایه بهیروباوهریکی پته وچهسپاو که الله پهروردگار و پهرستراوی منه؛ تغها پهرستیم بؤ الله یه؛ به خوشیوستنی، و ترس له سزای، و بهیوای پاداشتی، و بهتوهم کول -پشت بهستن- تغها به ئو زاته مزنه، وه توحید -یهک خوا پهرستی- خوی دهبینتوه له شاهیدی دان بههوی الله تاکه و تغهایه و بی شریک وهاولمه له ئولو هیعتی -پهروردگاریتی، و پهرستراویتی، و له ناو و سیفات هکانیدا، و موحمهمد -صلی الله علیه وسلم- پیغمبر می خواجه؛ موحمهمد کؤتا پیغمبره؛ خوای گوره ناردویتی وکو رحممتیک بؤ هممو جیهان، و به ئو کؤتایی هینا به پیغمبر ایتمی و پیامهکائی؛ بؤیه هیچ پیغمبریک لعدوای ئو نایتم، ناینیکی گشتی هیناوه که گونجاوه بؤ هممو سهردم و شوین و نومتیک.

ئاینه کهم فرمانم پندمکات به باوهر هینان به مهلائیکهکان -فریشتهکان-، و هممو پیغمبران، لسهس ووی هممو یانهوه پیغمبر نوح و نبیراھیم و موسا و عیسا و موحمهمد -علیهم السلام-،

و فرمانم پندمکات به باوهر هینان به کتیه ناسمانیهکان که دابهزیندراون بؤ سهر پیغمبران، و به شوینکهوتنی کؤتا کتیب و گهر مترینان (ئویش قورنای بیروزه).

وئاینه کهم فرمانم پندمکات به باوهر هینان بهروژی دواپی؛ که خهلیک لهی روزه لسهس کردهکانیان پاداشت دهرینهوه، و فرمانم پندمکات به باوهر هینان به قزا و قهر، و رازی بوون بههوی لعم ژیاندا بهسهرم دیت له خیر و شمر، و همولدان به دستگرتن و گرتنهبری هوکارهکائی رزگار بوون.

باوهر هینان به قهر دهنیه هوی بهخشینی حوانهوه، وئارامی، و دلنایبی، وئارامگرتن، و دور کهوتمه له خهفت خواردن و ناخ هملکیشان بؤ روداوکائی رابردو چونکه به دلنایبی هوه دزمان ئو توشم بووه و هاتوته ریم؛ ئو بؤی نهبووه توشم نهیبت و نهیته ریم، و ئو توشم نهبووه و نه هاتوته ریم؛ ئو بؤی نهبووه توشم بیت و بیته ریم؛ هممو شتیکی بهقهره و نووسراوه له لای خوای گوره و من تغها لسهسرمه دست بههوکارهکانه بگرم، و پاشان رازی بم سهارت بهی بهشی لهو نیادا بؤ من دیاری کراوه.

نیسلام فرمانم پندمکات بهی کردهوه چاکانهی دهنه هوی پاکبوونهوی روجم، له رموشته جوان و بهر زمان که هوکاری بهدست هینای رهمندی پهروردگارن، بههویان نهس و روجم پاک دهنهوه و دلم نارام دهنیت، و سینگم ناسوده و فراوان دهنیت، و ریگاکم رووناک دهنیهوه و دوا جار دهنه هاندایکی بهسود له کوملگادا.

و بهرز ترینی ئو کردهوانه: توحید و بهتغها پهرستی الله یه، و نهجامدانی پنج نوژ له شه و روزه کدا، و دهرکردنی زهکاتی سهرهت و سامان، و روزه و گرتنی مانگیک له هممو سالیکدا ئویش مانگی رهمزانه، و چهجکردنی مالی خوای پهروردگار - بیت الحرام- له مهککه بؤ کهسک توانای حجه نهجام دانی ههنیت،

له گهر مترینی ئو شتانهی که ناینه کهم رینمونی بؤلا کردووم، که سینگ فراوان دهکاتوه و نارمحتیهکان لسهس نهس لادهبات؛ زور خویندنهوی قورانه که فرموده و قسهی خودایه، راستترین و جوانترین و گهرهترین و تهیه، و هممو زانست و زانیاری سهرتا و کؤتایی لهخوگر توه. خویندنهوی یان گوږگرتن لئی ههنی وئارامی -سهکینهت- و ناسوودی و بهخته مری بؤ دل دهنینیت، تنانمت نهگر خوینر یان گوږگر زمانی عهرمی بهباشی نمانیت یان موسلمان نهیبت.

له گهر مترین شتهکان که سینگ فراوان دهکات؛ زور پارانهوه له خدا و پهناگرتن و هانابردن بؤ ئو زاته مزنه یه، و داواکردنی هممو شتیکی گهره و بچوک له ئو پهروردگار مهیر مبانه؛ خوای گهره و لاهی نزاکاران دمداتوه که دوعاو بهندایه نییان تهها بؤ ئو له مزنترین شتهکان که دهنیه هوی سینگ فراوانی و ناسوودبوونی دل و روج بریتیه له زور یاد کردنی خوای گهره -عز و جل-.

پیغمبر کهم -صلی الله علیه وسلم- رینمونی کردووم بؤ چوینیادی یاد کردنی خوای گهره، و باشترین زیکرهکائی فیرکردووم که یادی خوا به ورتنی ئو زیکرانه دمکریتو لهوانهش: چوار وشه که باشترین و تن لهپاش قورنای بیروز، نهوانیش برینن له: (سبحان الله، و الحمد لله، ولا اله الا الله، والله اکبر).

و هرهوهها ورتنی: (استغفر الله، ولا حول ولا قوة الا بالله).

¹ وشعیکه نووسراوه بؤ پیناساندنی ئاینی نیسلام

نهم وشانه کاریگری به هیز و سیریان همیه له سینگ فراوان بوون و ناسودهیی، و دابیزنی هینمی و سهکینعت بۆ نیو دل. و نیسلام فرمانم پی دهکات خو ورموشت بهرز و ولند بوم و دور بوم له ههموو شتییک که دبیتته هوی نزمبونوهی مرفایمیی و ریزم -کرامتم- و نقل و نهدامهکانی چهستم بکاربهینم بۆ ننجام دانی نهم شتانهی که بۆ جیبهیی کردنیان دروستکراوم له کردومه بهسودهکام بۆ دینداری و دونیام

و نیسلام فرمانم پیدهکات بهوی بهرمحم و بهزمیهی بوم، ورموشت و مامهلهکردنم جوان بیت، و چاکهکار بوم لهگهل خهلیدا هیندهی دهتوانم به کردار و گرفتار

گهرهترینی مافهکان که فرمانم پیکراوه سهبارمتیان بریتیهی له مافهکانی دایک و باوک؛ نایینهکم فرمانم پیدهکات که لهگهلایندا چاکهکار و میهرهیان بوم، حمز بکم خیر و چاکه بیتته ریگیان، و بهپهروش بوم له سهر نهوی ناسوده بوم، و نهوی سووده پیشکهشیان بکم؛ بهتایبیت کاتیک دهچنه تمهنهوبویه دبیتت لهکوملهگه نیسلامیهکاندا دایک و باوک پلهیهکی زور بهرزیان همیه له قهدر و ریزگرتن و خزمهتکردن له لایین رۆلمهکانیانهوه، وهتا دایک و باوک بهسالدا بچن، یان تووشی نهخوشی و لاوازی بوم؛ نهم رۆلمهکانیان زیاتر چاکهکار دهین بهرامبهریان. و نایینهکم فیزی کردوم که نافرمتان ریز و شکویهکی زوریان همیه، و مافی گهره تاییهتیان همیه؛ نافرمتان له نیسلامدا هاوتا و هاوشانی پیاوان، و باشتربنی پیاوان باشتربنه بۆ خیزانی؛ کچی موسلمان ههر له مندالیهوه مافی همیه؛ له مافی شیرپندان و بهخوکردن و جوانی پهرورده کردن، و لهو کاتدا دلبسته و گلانهی چاوی دایک و باوک و براب و کسوکاریان.

وه له گهره پیدایا بهریزه و ریز لیکراوه، سهپهشتیارمکانی -موی نهمهکانی- غیرهت دهین له سهری، و به خزمهتکردن و چاودیری دهوی ددهن قبول ناکهن هیچ یهکیک بهخرابه دستیان بۆ دریز بکات، و بهزویان زیانان پی بگهینیت، و بهچاوی خیانتهوه سهپریان بکات. و نهگهر هاوسرگیری بکات، نهم بهینی فرمانی خودایه، که پیمان و بهلینیکی نیجگارر گهرهیه بویه له مافی میزدمهیدا له شکودارترین شویندا دبیتت، و نهمک و واجبه له سهر میزدمهکی که ریزی لیکریت، و بهچاکهکاری و میهرهیی مامهلهی لهگهلدا بکات، و زیانی لی دوربخاتهوه. و نهگهر دایک بیتت، نهم چاکهکار بوون بهرامبهری لهگهل مافی خودا -سبحانه و تعالی- باسکراوه، و خراب بوون بهرامبهری لهگهل شیرک و هاوبهشدانان بۆ خوی گهره و بلاوکردنهوی خرابه له سهر زویدا باسکراوه.

و نهگهر خوشک بیت نهم نهم که سهیه که موسلمان فرمانی پیکراوه که پهیوندی خزمایهتی پی بگهینیت و سهردانی بکات، و ریزی لیکریت، و غیرهتی بهرامبهری هینیت. و نهگهر پور بوم نهم له پلهی دایدا که له عرووی چاکهکاری و گهیلاندنی پهیوندی خزمایهتی له گهلدا و نهگهر داپیره یان بهتمهمن بیت بههای له لای مندالهکانی و نهوهکانی و ههموو خزمهکانی زیاتر دبیتت؛ هیچ داواکاریهکی رهت ناکریتهوه، و هیچ بۆچوونیکی بی بایهخ ناییت.

و نهگهر له مرؤف دور بیتت به خزمایهتی و دراوسیهی لئی نزدیک نهینیت، نهم مافی نیسلامی گشتی همیه له زیان پینهگیاندن و چاوا پاراستن له نهمزکردن و هنت.

و کوملهگا موسلمانان هتا بهرمدهوام بهنوپهیری پابهذبونوه نهم مافانه جیبهیی دهکن، نهمش و ادکات نافرمتان بههایهکیان هینیت که له کوملهگا ناموسلمانان به هیچ جوریک بوونی نهینیت

پاشان له نیسلامدا ژان مافی خاونداریتی مولک و مال و کر و فروشتن و کرین و ههموو گرینهستهکانی تری همیه، و ههموه مافی فیربوون و فیرکردن و کارکردنی همیه، بهمرجیک بهشویهیک بیت پیچوهانهی فرمان و ریزنماییهکانی ناینی نیسلام نهینیت. بهلکو بهشیک له زانست همره له سهر ههموو کسبیک و تاوان باره نهوی واز بیتتت له فیربونی؛ نتر بیتت یان می

بهلکو نهوی بۆ پیاوهکانه بۆ نهوانیشه جگه له هندیگ شت نهینیت که تاییهته به پیاوهکان بهدر له نهم، یان نهم ماف و حوکمانهیی تاییهتن به نهموان که گونجان بۆ یان بۆ پیاوان بهو شویهیی روونکراوتهوه له شوینی خویاندا.

نایینهکم فرمانم پیدهکات بهخوشویستی برا و خوشک و مام و خال و پور و ههموو خزمهکانم، و فرمانم پیدهکات مافی ژن و مندال و دراوسیکانم جیبهیی بکم.

و نایینهکم فرمانم پیدهکات به فیربوونی زانست، و ناموزگاریم دهکات به ههموو شتییک که ببیتته هوی بهرزبوونهوی ناستی نهمقل ورموشت و بیرکردنهوم.

و فرمانم پیدهکات که بهسهرم، و نهمونیان، و بهخشنده، و بویر، و بهحیکمهت، و وریا، و نارامگر، و ساده، و داوین پاک، و دهستیپاک، و دلسوز بوم، و ههموه نایینهکم فرمانم پیدهکات که حمزم بهخیر و چاکه بیتت بۆ ههموو خهلی، و ههمولیدم بۆ بهدستهینانی رزق و بزوی، و میهرهیان بوم بهرامبهرم به هزاران، و سهردانی نهخوشهکان بکم، و بهلینهکان جیبهیی بکم، و قسم جوان و شیرین بیتت، و به رووخوشیهوه لهگهل خهلی بدویم، و ههمولیدم خهلی بهختموم بوم و به هوی نهوه تووشی خیفهت و غمباری نهم هیندهی دهتوانم.

له لایهکی ترمه له نهزانی ناگادارم دهکاتهوه، و نههی و ریزگرم لینهکات له بیباومری -کوفر-، و نیلحاد -بی دینی-، و سهپینچی، و بهدرهوشتی، و داوینی پیسی -زینا و نربازی-، و خوبهگهرهزانی، و سهسودی -نیرهیی-، و ورق، و بنهمانهیی -گومان خرابی-، و رهشینی، و دلتهنگی، و درو، و ناومیدی، و رهزلی، و تهسهلی، و ترسنوکی، و دهست بهتالی، و توریهی، و گهمزهیی، و خراب بوون بهرامبهرم خهلی، و قسهکردنی زوری بی سوود، و ناشاکاردنی نهینی، و خیانته، و شکاندنی بهلین، و خراب بوون بهرامبهرم دایک و باوک، و پچرانی پهیوندی خزمایهتی، و پشتگوختستی مندال، و زیانگیاندن به دراوسی و مرؤفهکان بهشویهیکی گشتی.

و ههموه ناینی نیسلام نههی لیکردوم له خواردهوهی مادهه بیهوشکمرهکان، و قومارکردن بهمال و سهروهت و سامان، و دزیکردن، و فیلکردن، و هملخهلماندن، و ترساندنی خهلی، و سهخوریکردن له سهریان، و گهران بهدوای عهیب و کهموکورتیاندا

و ناینی من که نیسلامه پاریزهری سهروهت و سامانه، و که ههکاره بۆ بلابوونهوهی ناشتی و ناسایش؛ بویه ناموزگاری دهکات به پاراستنی سپارده -نهمانهت-، و ستایشی نهمانه دهکات که دهستیپاکن، و بهلینی پی داون به خوشگوزهرانی و بهدهست هینانی بهههشت، و مدزی کردنی حرامکردوه، و ههموشهی کردوه له سهر بکرانی به سزا دانیان له دنیا و دوواروژدا

و نایینهکم رۆح و نهغس دپاریزیت، بویه کوشتنی حرامکردوه بهبی هفق و مافی خوی، و ههموه دهستدریزی کردنه سهر خهلی حرامکردوه به ههموشویهیک بیت له شویهکان نهمگهر چیش به قسه بیتت.

بهلکو حرامی کردوه مرؤف سنور تیبیهینیت دهر هفق بهنهفسی خویشی؛ ریگهی نهماده مرؤف نهمقلی خوی تیکیدات به هوی خواردهوهی مهی و مادهه هوشبهرمهکان و شتی تر، یان تندرستی خوی تیکیدات، یان خوی بکورتیت.

وه نایینهکم ناینی نیسلام ریک خهر پاریزهری نازادیههکانه له نیسلامدا مرؤف نازاده له بیرکردنهوه، و فروشتن، و کرین، و بازارگانی، و جووله کانی، و نازاده له چیزهروگرتن له شته پاکهکانی ژیان، و مک خواردن و خواردهوه و جلوهبرگ و بیستراو بهمرجیک نزیکه حرام نهینیهوه که سهرنجم ببیتته هوی زیان بۆ سهر خوی یان بۆ سهر خهلی تر.

وه ناینه کم ناز ادیه کان ریک دمخات و سنووریان بۆ دادنیت؛ رینگه به کس نادات سنوور تیپهر نینت دره هق به کسینکی تر، و رینگه به مرف نادات چیژ و مر بگریت له حرام کرا و مکان چونکه سمر منجم ده بیته وه هوی لئاو چوونی سهر و مت و سامان و بهخته موری و مرفایمی بوونی.

ونه گس سبیری ئه کسه سانه بکیمت که نازادی ره هایان به خویان به خشیوه له هه موو شتیکدا، و هه موو ئه شتانه یان به نه فسی خویان داوه که ناز مزیوی ده کم له ناز مزیو مکان - شه هومته کان - بهی نه وهی فر مانه کانی ناین و نه ق ریک خسر و گیز مویان بیت، ده بی نیت له نزمترین ناسته کانی نه هه ماتی و نار مه نیدا ده ژین، و ده بی نیت هه ندیکان ده یانه ویت خویان بکوژن؛ تا رز گاریان بیت له دو دلی و دله راو کینی

و ناینه کم فیری بهر ز تریت نه دب و ره و شته کاتم ده کات له خوار دن و خوار دنه وه، و خه و تن، و قسه کردن له گهل خه لکی. و ناینه کم فیری لیبوور ده بییم ده کات له کرین و فر و شتن، و داوا کردنی مافه کاند، و ناینه کم فیرم ده کات لیبور ده بم له گهل نه یارانی ئیسلامدا به شیوه یه ک سته میان لی نه کم، و خراپه کار نهیم بهرام بهریان، به لکو چاکه کار دهیم له گهل یان، و هیوادارم چاکه و خیر بییان بگات.

میژووی موسولمانان شاهیدی لیبوور ده بی موسولمانانه، لیبوور ده بیه که له هیچ میله تیک بیجگه موسولمانان نه بیستر اوه و نه زاندر اوسولمانان له گهل گه لانی خاوهن باوهری جیاواز پیکه وه ژیاون و گه لانیکی زور هاتوونه ته ژیر دهسه لاتی موسولمانان؛ موسولمانان - له گهل هه مووان - به باشترین و جوانترین شیواژ ژیاویان به سهر بر دوه

و به شیوه یه کی گنتی ئاینی ئیسلام به جوانترین شیواژ فیری خو ره و شت جوانی مامله کردن و بهر ز ترینی ره و شته کانی کردوم، که هۆکارن بۆ بهخته موری تهواو له ژیاندا، و نه هه لیکر دووم و قه ده غه ی کردوه له سهرم هه موو شتیک که ژیاوم تیک ده دات، و زیان به پیکهاته ی کومه لایمی یان رۆح یان دهروون یان سامان یان کسه ایتمی - ناو بانگ - یان شه رفم ده گه ی نیت.

و به پینی دستگرتن بهو رینمای و فر مانانه وه ؛ زیاتر بهخته موره دهیم، وه که متهر خه میم له دین و دیندار یما واته له ده ست دانی خوش گوزهرانی و ناسوده یی به هینده ی کم تهر خه میم تییاندا

پانه ندیوونم له وانه ی باسکران و اتای نه وه نیبه که من بی هه لم، و که متهر خه م نام؛ ناینه کم ره چاوی سهر و شتی مرفایمی و لاوازی هه ندیک کاتم ده کات بۆیه تووشی هه له و که مهور تی و که متهر خه می دهیم؛ له یه نهم هۆکارش در گای تهو به کردن و داوای لیخوشبوون و گه رانه وه بۆ لای خودا بۆ من کرایه وه، تهو به کاریگه ی که مهور تیه کاتم لاده بات، و پینگه ی من له لای پهروهر دگارم بهر ز ده کاته وه.

هه موو رینماییه کانی ئاینی ئیسلام له بیروباوهر، و ره و شت، و ناداب، و مامله کان سهر چاوه یان قورئانی پیروژ، و سونه تی پاک و بیگه ردی سهر وهر مانه

له کۆتاییدا به پیدایگه یه وه دلمیم: نه گس هه مرف و فیک له هه رشو نینکی دونیا، به چاوی دادوهری و بیلا یه می سبیری حه قیه تی ئاینی ئیسلام بکات؛ نهوا جگه له موسولمان بوون هه لیز اده یه کی تری نیبه، به لام کاره سات نه وه یه ئاینی ئیسلام هه لده دریت ناشیرین بگریت به هوی بانگه شه ی درۆه یان به هوی کردوه ی نه وانه ی خویان ده دهنه پالی و بهر استی ده ست گرتو و نین به بنه ماکانی ئیسلامه وه

وه نه گس که سیک سبیری حه قیه ت و راستی ئیسلام بکات و هکو خوی، یان سبیری حالی نه وانه بکات که به حه قیه ت و تهواوی ده ست گرتو و به ئیسلامه وه نهوا هیچ دوودل نابیت له قبول کردن و هه لیز ادرنیوه بۆی روون ده بیته وه که ئیسلام بانگه وازی بهخته موری مرفایمی، و دامه زانندی ناشتی و ناسایش، و بلاوکردنه وهی دادپهروهری و چاکه کاریه

سه باره مت به لادانه کانی هه ندیک له وانه ی خویان ده دهنه پال ئاینی ئیسلام - که م بیت یان زور - دروست نیبه له هیچ حاله ت و بارودوخیکا ناینه که تاوانبار بگریت، یان ره مخه ی لیبگریت، به لکو ئاینی ئیسلام دووره و بهرینه له لادانانه هه ر که سیک نه نجامه ری بیت. ده ر نه نجامه کانی لادان به خراپه سهر منجم بۆ خودی لادره مکان ده گه ر ته وه؛ چونکه ئیسلام فر مانی به لادان نه کردوه، به لکو قه ده غه ی کردوه و ناگاداری کردونه ته وه له لادان

پاشان دادپهروهری نه وه ده خوازیت که سبیری حالی نه وانه بگریت که و هکو نه وهی داواکراوه پابهندن بهم ناینه وه و بانگه وازی بۆ ده کم، و فر مان و حوکه مانی جیه جی ده کم له نه فسی خویان و دره هق به مخه لکیش، نه مه ده لکان پر ده کات له به شکو دنان و ریزگرتن بۆ نهم ناینه و شو نیکه تووانی. ئیسلام هیچ شتیکی گه وه و بچو وکی جینه هیشته وه له رینموینی و شتی باش و به سوود ؛ ناموژگاری کردوه سه باره تی، و هیچ خراپه و شتیکی بی سودی جینه هیشته وه ؛ ئیلا مرفه کانی ناگادار کردونه وه، و رینگه کانی گه یشتن بهو خراپه ی لی منع کرد وون.

بۆیه نه وانه ی نهم ناینه به شکومند دادننن، و رپورسم و دروشمه کانی جیه جی ده کم بهخته موره ترین له نیو مرفه کان، و له بالترین چیندان له نه دب و ره و شتی نه فس، و ته مین و پهروهر ده کردنی نه فس له سهر ره و شته بهر ز و جوانه کان، و له لایه ن کسهانی نزیک و دووره شاهینیان بۆ ده دریت، ته نانه ت نه وانه ی ناکوکن له گهل یان.

به لام به نه ن سهر کردنی بارودوخی موسلمانانه که متهر خه مکه کان له ناینه که یاندا، که لایانده وه له سهر رینگای راست ؛ نهوا نهمه هیچ دادپهروهری کی تیدا نیبه، به لکو نهمه خودی سته مه.

وله کۆتاییدا نهمه بانگه وازی به که بۆ هه موو نهو کسه سانه که موسلمان نین هه ول بدن بۆ ناسینی ئاینی ئیسلام، و چوونه نیو یه وه ن. و هه ر که سیک به یه ی نیت بیته نیو ئیسلامه وه هچیه له سهر نیبه بیجگه شاهیدی دان به (لا اله الا الله و ان محمد رسول الله) واته: (هیچ په ستر او یک به حه ق و راست نیبه شابه یی په ستن بیت جگه له الله، و موحه مه د په یامه ر و نیردراوی خودایه). وه خوی شارمزا بکات له ئیسلامدا به هینده په ک بتوانیت هه ستنیت به به جیه که یانندی نهو واجبیانه ی له سهر یه تی نه نجامیان بداته هه ر چه ندیک زانست و کردوه ی زیاتر بیت نهوا زیاتر ناسوده ده بیت، و په لای پهروهر دگار بهر ز تر ده بیته وه.

